

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-408/12 P

**YKK Corporation ir kt.
prieš
Europos Komisiją**

„Apeliacinis skundas — Karteliai — Užtrauktukų, kitų rūšių užsegimų ir tvirtinimo mechanizmų rinkos — Pereinamoji atsakomybė — Teisės aktuose įtvirtinta maksimali baudos riba — Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis — „Įmonės“ sąvoka — Asmeninė atsakomybė — Proporcingumo principas — Atgrasomasis dauginimo koeficientas“

Santrauka – 2014 m. rugsėjo 4 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas

1. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Kriterijai — Konkretus poveikis rinkai — Nelemiamas kriterijus*

(Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis)

2. *Apeliacinis skundas — Teisingumo Teismo jurisdikcija — Bendrojo Teismo atlikto vertinimo dėl įmonės, pažeidusioms Sutarties konkurencijos taisyklės, skirtos baudos dydžio ginčijimas remiantis teisingumo motyvais — Netaikymas*

(SESV 256 ir 261 straipsniai; Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 1 dalis ir 31 straipsnis)

3. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Kriterijai — Baudos sumažinimas dėl kaltinamos įmonės bendradarbiavimo — Sąlygos — Komisijos diskrecija — Negalimumas du kartus atlyginti už tą pačią informaciją*

(Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis; Komisijos pranešimo 96/C 207/04 C ir D skirsniai ir Komisijos pranešimo 2002/C 45/03 21 ir 23 dalys)

4. *Apeliacinis skundas — Pagrindai — Klaidingas faktinių aplinkybių vertinimas — Nepriimtinas — Teisingumo Teismo atliekama faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo kontrolė — Netaikymas, išskyrus iškraipymo atvejį*

(SESV 256 straipsnis; Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa)

5. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Maksimalus dydis — Skaičiavimas — Apyvarta, į kurią reikia atsižvelgti — Kitos įmonės, kuri pažeidimo metu buvo atskiras ekonominis vienetas, įsigyta įmonė — Atsižvelgimas į kiekvieno iš šių ekonominių vienetų apyvartą*

(EB 81 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis)

6. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Atgrasomasis pobūdis — Atsižvelgimas į baudžiamos įmonės dydį ir jos bendrus išteklius*

(EB 81 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis)

7. *Konkurencija — Baudos — Dydis — Nustatymas — Maksimalus dydis — Maksimalios baudos ribos ir baudos atgrasomojo pobūdžio skirtumas*

(EB 81 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis)

8. *Apeliacinis skundas — Pagrįstu pripažintas apeliacinis skundas — Apeliacinės instancijos teismo atliekamas ginčo nagrinėjimas iš esmės — Sąlyga — Bylos stadija, kai galima priimti sprendimą*

(Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirma pastraipa)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 26 punktą)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 29 punktą)

3. Tiek pagal 1996 m. Komisijos pranešimą dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais (C ir D skirsniai), tiek pagal 2002 m. Komisijos pranešimą apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (21 ir 23 dalys) kaip sąlygos, kad būtų galima sumažinti baudą, kuri kitaip būtų skirta, reikalaujama, kad atitinkamos įmonės pateiktų Komisijai įrodymų, padedančių nustatyti padarytą pažeidimą. Šiuo atžvilgiu informacija, kuri neatitinka sąlygos, jog šios įmonės turi padėti atskleisti padarytą pažeidimą, kaip tai suprantama pagal 1996 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, negalėtų būti įrodymais, turinčiais ženklią papildomąją vertę Komisijos turimų įrodymų apie įtariamą pažeidimą atžvilgiu pagal 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 21 dalį.

Be to, atitinkamos įmonės negali reikalauti būti du kartus atlyginamos dėl tos pačios informacijos, t. y. už kurią jau buvo iš dalies atleistas nuo baudos už laikotarpį, su kuriuo ji susijusi, jeigu ši informacija dėl vėlesnio laikotarpio Komisijos tyrimui nesuteikė jokios papildomos vertės.

(žr. 42, 43 ir 47 punktus)

4. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 44 punktą)

5. Kai įmonę, Komisijos laikomą atsakinga už EB 81 straipsnio pažeidimą, įsigyja kita įmonė, kurioje ji, kaip dukterinė bendrovė, išsaugo atskiro ekonominio vieneto statusą, Komisija turi atsižvelgti į kiekvieno iš šių ekonominių vienetų apyvartą, kad prireikus jiems galėtų taikyti 10 % bendrosios apyvartos praėjusiais ūkiniais baudos ribą, nustatytą Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje.

Taigi tais atvejais, kai iki momento, kai viena iš dviejų bendrovių tampa kitos dukterine bendrove, jos sudaro du atskirus vienetus, pažeidimo laikotarpiu jos negali būti laikomos viena ir ta pačia įmone, kurios struktūra ir finansinis pajėgumas per tam tikrą laiką keitėsi.

23 straipsnio 2 dalyje nustačius 10 % kiekvienos įmonės, dalyvavusios darant pažeidimą, apyvartos ribą siekiama būtent išvengti, kad baudos, kuri yra didesnė nei ši riba, skyrimas viršytų šios įmonės pajėgumą mokėti tuo metu, kai Komisija ją pripažins atsakinga už pažeidimą ir skirs piniginę sankciją.

Šią išvadą patvirtina Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies antros pastraipos nuostata, pagal kurią reikalaujama, kiek tai susiję su maksimalia 10 % riba, kad ji būtų apskaičiuojama remiantis ūkiniais metais, ėjusiais prieš Komisijos sprendimo skirti sankciją dėl pažeidimo priėmimo metus. Taigi tokio reikalavimo yra visiškai laikomasi, kai ši riba nustatyta remiantis vien dukterinės bendrovės apyvarta, kiek tai susiję su išimtinai jai skirta bauda, kalbant apie laikotarpį prieš ją įsigyjant patrunuojančiai bendrovei.

Be to, bendrovė negali būti laikoma atsakinga už dukterinių bendrovių savarankiškai iki jų įsigijimo padarytus pažeidimus, nes tos dukterinės bendrovės pačios privalo atsakyti už savo neteisėtus veiksmus, padarytus iki šio įsigijimo, o jas įsigijusi bendrovė negali būti laikoma atsakinga.

(žr. 60–65 punktus)

6. „Atgrasymo“ sąvoka yra vienas iš veiksnių, į kurių reikia atsižvelgti apskaičiuojant už konkurencijos taisyklių pažeidimą skirtinos baudos dydį. Šiuo klausimu negali būti ginčijamas, viena vertus, įmonių dydžio ir bendrų išteklių ir, kita vertus, būtinybės užtikrinti atgrasomąją baudos poveikį ryšys. Iš tikrųjų atsižvelgimas į atitinkamos įmonės dydį ir bendrus išteklius, siekiant užtikrinti pakankamai atgrasančią baudą, pateisinamas noru padaryti poveikį minėtai įmonei, nes sankcija neturi būti pernelyg menka, atsižvelgiant, be kita ko, į šios įmonės finansinį pajėgumą. Darytina išvada, kad siekiant skirti tokio dydžio baudą, kuri galėtų atgrasyti atitinkamas įmones ateityje pažeisti Sąjungos konkurencijos teisės normas, reikia atsižvelgti į jų dydį ir bendrus išteklius ginčijamo sprendimo priėmimo momentu.

(žr. 84–86 punktus)

7. Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta maksimalia baudos, skiriamos įmonei už konkurencijos taisyklių pažeidimą, riba, kuri yra 10 % apyvartos, siekiama pritaikyti už padarytą pažeidimą skirtos baudos dydį prie atsakinga pripažintos įmonės ekonominio pajėgumo, net jeigu referencinis laikotarpis, į kurių reikia atsižvelgti apskaičiuojant apyvartą, yra ūkiniai metai, ėję prieš Komisijos sprendimo, kuriuo šiai įmonei skirta sankcija, priėmimą.

Priešingai, piniginės sankcijos atgrasomuoju pobūdžiu iš esmės siekiama drausminti ekonominio vieneto, kuriam skirtas Komisijos sprendimas, elgesį ateityje. Toks poveikis būtinai turi kilti, kai atitinkamos įmonės situacija tokia, kokia yra priimant šį sprendimą.

(žr. 90, 91 punktus)

8. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 95 punktą)